

- & authenticè verificatum, predictos Prioratus, & Abbatias non esse scriptas in libro consistorij, de quo sunt plures informationes & sententiae, & executoriales apud Secretarium Camerae Regie, ex quibus omnibus instrumentis, bullis, processibus informationibus, Cartis Regiis, sententiis, relationibus, & executorialibus, utriusque tribunalis tam consilij supremi Justitiae quam Cancelleriae Vallisoleti fide dignam scripsit, redditique relationem ad mandatum consilij Camerae Secretarius Franciseus Gonzal. de Heredia illius Secretarius, vir nimis fidelitas, ac vita exemplaris, quæ ratiō prae-sentata fuit, & exhibita ipsi consilio: testatur itaque, evictum esse pro parte Cesarea Majestatis Prioratum S. Joan. de Caveiro, Prioratum S. Mariae de Sar & prioratum Breami, omnes dicēcēsis Compostellanae, ac pariter prioratum de jumqueira de Ambia Auriensis dicēcēsis, Sancti Michaël de Descalada dicēcēsis Legionis, & Abbatiam Burgi hundo dicēcēsis Abules. Abbatiam S. Mariae de Aguas Santas dicēcēsis Auriensis, Abbatiam de Caba donga dicēcēsis Obetenensis, & beneficium quod vocant commendam Monasterij de nuestra Señora de Castellanos, Hospitalis S. Mariae de Hiermo, & nunc recuperata est Abbatia de Camba dicēcēsis Auriensis, & alia plurima sunt beneficia in quibus nunc de novo per recuperationem quotidie praesentat Cesarea majestas, praesertim in hoc Gallo græco Regno, quorum lites nunc pendent, prioratus etiam s. Mariae del Campo civitatis Concinæ dicēcēsis Composse recuperatus est.
- 266 Et quales sint præsumptiones legitimæ, & adminicula probandi jus patronatus in antiquis, vide multa, optimaque, & elegancia post M. librinum, & plurimos alios Mascard. de probat. 2. tom. concl. 959. & con. 1. 960, vero jus patronatus, & conel. 1217. & seqq. quos referens sequitur Cavedo in tract. de patr. Regie corone cap. 34. per totum.
- 267 Unum tamen te aderto, quod sacra Catholica Majestas non indiget iis præsumptionibus, quibus probatur jus patronatus, de quibus per eos DD. quoniam ipse non tractat de probanda præscriptione juris patronatus quia hoc ille negans audiendus non est, cum illud satis habet fundatum ex tot privilegiis, & consuetudinibus in beneficiis consistorialibus suorum regnum: sed tractat duntaxat verificare, qualia sint, vel fuisse hujusmodi beneficia, quæ est multo minus rigorosa probatio, & hoc cum simus in antiquis, seu etiam antiquissimis, ad præsumptiones, adminicula, & famam erit recurrentum.
- 268 Et sic inspiciendum est, an Ecclesia de cuius recuperatione ad Regiam coronam tractat, habeat arma regalia, vel aliqua similis Regalis insignis, quæ monstraret, fuisse alius Monasterij viorum, juxta illud Luce: o. Ostendit nihil denarium, cuius habet imaginem & inscriptionem? & respondentes dixerunt, Cæsar; Et ait illis: Redite ergo, quæ sunt Cæsari, Cæsari; & quæ sunt Dei Deo: l. qui libertatem §. ult. & l. fin. de oper. publ. quoniam hæc in antiquis non contemnenda auctoritatis, & probationis sunt, ut loquendo in antiquis juris patronatus dixit plures allegas Zerol. in prax. Episcop. 1. part. verb. arma §. late Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 137. n. 3. cùm res ejus esse præsumitur cuius est signum, & marcha, l. quod stigmata, Cod. de fabricensi. l. quod sine qua ff. de pericu. & commodo rei vend. & ex eo arguitur dominium, Boërius decis. 105. n. 9. Genuen. decis. 201. n. 3. Mascard. de probat. concl. 157. n. 3. Perez de Lara de anni. & Capell. lib. 1. c. 7. n. 36. & seqq. late prosequitur Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 64. & quilibet insignis artifex potest prohibere, ne aliis suo signo utatur, tradit Aven. lib. 1. de execq. man. c. 19. n. 32. Mariens. in 1. 6. tit. 1. 2. gl. 1. 2. & 3. lib. 5. recop. Ant. Gomez in 1. 4. Taurin. 77. Lara ubi proxime.
- Item maximi momenti est & probationis Epitaphia, 274 seu literæ scriptæ in lapidibus antiquis, quibus adhiberi fidem testatur Brixian. de finibus regundis, 6. 67. n. 2. qui loquitur in lapidibus Ecclesiæ, & etiam Zerola in prax. Episcop. 1. part. verb. arma. §. 2. Bar. conf. 135. Guid. Pap. quæst. 341. n. 3. Perez de Lara in tract. de Capellaniis lib. 1. cap. 2. 5. n. 3. facit glos. in c. cum causam ibi, columna vel lapide, de probatio.
- Et loquendo in juris patronatus antiqui probatione, 275 consultit Bal. conf. 3. 20. vol. 5. Mascard. de probat. concl. 958. n. 2. tom. 2. ubi plures allegat, & Menoch. de pref. lib. 3. præsumpt. 90. n. 10. & d. præsumpt. 75. n. 7. ubi loquitur de inscriptione in lapidibus, parietibus, & monumentis Ecclesiæ. Et procedit, quoad jus patronatus ipsius nominati & scripti, & descendantium ab illo causam habentium, vel quando aliæ dicta Epitaphia mentionem faciunt de familia, probant legitimè Lambert. de jur. patron. 2. part. art. 4. q. 10. prin. lib. 2. n. 11. & art. 10. quæst. 9. n. 2. Mascard. de proba. ubi sup. n. 2. Caved. de patron. Regie corone c. 31. n. 10.
- Et generaliter loquens de inscriptione in lapidibus, 277 monumentis, & parietibus antiquis positis in loco publico, ut his etiam in magnum præjudicium alterius si des adhibeatur, sitque plena & perfecta probatio, optimè & latè examinat Menoch. ubi sup. lib. 2. præsumpt. 59. post glos. in c. cum causam de probat. specul. in tit. de probat. §. videtur vers. restat nono. Imol. in conf. 60. Decius conf. 135. col. 1. purpura. in 1. 1. n. 155. ff. si cert. peta Bar. & Bal. in 1. monumentorum C. de relig. & sump. fun. Calceanus conf. 99. n. 8. Marfil. in rubr. C. de probat. n. 191. Alva in conf. 64. n. 27. Gravet. in tract. de antiqu. temp. in 1. p. prin. n. 13. & 14.
- Item etiam historis, & Chronicis si les maxima adhibenda est circa hoc, juxta l. 1. ff. de off. consu. Caputaq. decis. 190. 2. p. Zerol. in prax. Episcop. 1. p. verb. arma. §. 2. Roderic. suar. allegat. 8. n. 2. Tiberius Decian. conf. 2. 1. num. 19. vol. 1. Hieron. de Monte Brixiano de finibus regund. cap. 62. n. 9. Baraon. in addit. ad Palatium Rub. in rub. de donat. inter introduct. n. 2. lit. A. Avill. in cap. præsto. in præmio verb. y Reina, n. 9. Mascard. de proba. conclus. 287. Joan. Garc. de nobilit. gl. 8. n. 10. Lafarte de Gabell. in prefatione n. 23. & 25. & quod jus patronatus antiquum probetur ex antiquis annalibus, eisque esse credendum, dicit Reip. in l. 1. n. 7. ff. si cert. per. & ibi purpur. num. 30. & 54. Idem Rip. in c. cum Eccles. n. 97. de caus. poss. & propriet.
- Et unum non omittas, quod dicit Vallaf. d. jur. Emphyt. quæst. 19. n. 26. vers. rursus cum dico, obtinuisse in clusa ardua, quædam Ecclesiæ ad jus patron. Regium pertinere ex eo duntaxat quod in libro censuali posito in archivio Ecclesiæ majoris Episcopatus Conimbr. ubi scriptæ erant Ecclesiæ, & reperiebatur scriptum in margine libri (Regis est) nec profuisse possessori ducentenarium, nec etiam immemoriam præscriptionem probatam, cum in patronatibus regis non currit præscription. sequitur Caved. ubi sup. quæst. 34. n. 3. & 5. ubi ad id citat Rebuff. in 4. tom. ad leges Gallic. titul. de mater. possess. in prefatione n. 133. qui declarant ibi, quando tales libri antiqui, quibus communiter creditur, vel reperiantur in loco, ubi solū servantur authenticæ scripturæ, eisque ita articulandum.
- Ex quibus deducitur, quod licet superius dixerimus, in bonis majoratum præscriptionem locum habere immemoriam, fallit, quoties constat ex initio, aliqua bona esse majoratus, sive ex incorrupta & indubitate si de testium, vel ex scripturis authenticis non erit locus præscriptioni in talibus bonis, etiam si sit centenaria, ut latè probat post alios Miertes tractat de majorat. 4. p. quæst. 21. num. 53. & sup. a. n. 49. & faciliter ex doctrina Aven. in tract. de exequend mand. 1. part. c. 12. n. 6. fol. 75. ubi tradit. quod quandiu constat, quod bona sunt de platea, vel de fossa, vel exitu civitatis sunt

- sunt in præscriptibiliā, præsupposito & constito quod talis sit platea tam ampla, subque talibus confi. ibus, nam constito de qualitate ex ipso rei natura res est im præscriptibilis, sequitur Mier. ibi num. 52. vide sup. num. 149.
- 285 Er generaliter quod immemorialis præscriptio non suffragatur, quando constaret de invalido, & injusto principio, atque infecto titulo, quia tunc nihil operatur, quantumvis legitimè probata fuerit immemorialis, probant Paris. de consider. quæst. 28. Gonzal. in regul. de alterna gloss. 18. n. 48. Triv. decis. 55. n. 64. Riccius in prax. Eccl. jur. patron. decis. 144. n. 18. ubi dicit Sacram Congregat. Conciliu it. censuisse. Veral in decis. 214. p. 3. Crescent. in dec. 21. n. 4. de probat. Cardinal. Put. decis. 189. num. 5. lib. 1. & decis. 22. lib. 3. & decis. 436. lib. 2. Rot. divers. in decis. 731. quia cum constet de veritate infecti tituli, & principi, & sic simus in claris, cessat præsumptio, quæ ex præscriptione immemoriali resultat, ex Doctoribus citatis, quia etiam loquuntur in jure patronatus, exemplificat Riccius post Gonz. supr. 287 Cessat etiam prædicta immemorialis præscriptio & effectus, quando constaret de mala fide ex c. 1. de præscript. d. c. fin. ed. tit. prout decisum refert My finger. centur. 1. ob. 30. Jaffred. in dec. 6. 9. Balb. de præscript. p. 3. tit. de b. na fide quæst. 6. Riccius in prax. juris patron. decis. 144. sub. n. 18. vers. secundus est casus.
- 288 Hinc inutile non erit querere, an jus patronatus pertinentis Regie coronæ & donatum à Rege alicui personæ, sive Ecclesiæ, retineat suam primævam naturam patronatus Regi; in quo duo sunt casus distinguendi, nam aut hæc donatio est absoluta & simpliciter facta. nihil juris per Regem retentum in eo, & tunc dubium non est, amittere suam primævam naturam, & variari, regulariè secundum naturam, & qualitatem donatarii. text. optimus in cap. unico §. fin. de jur. patron. in 6. Rochus de Curt. verb. quis. 7. n. 14. Lambert. de jur. patron. l. 1. quæst. 1. art. 8. Rebuff. in prax. beneficat. tit. de present. at. num. 5 & 7. & 3. part. signatura. verb. nec non iuris patronatus n. 8. Crescent. decis. 3. de jur. par. Duar. de sacris Ecclesiæ minister. lib. 5. cap. 4. Didac. Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordin. gloss. 1. Spino in speculo testim. gloss. 4. n. 16. Mandof. in regul. 1. Cancella quæst. 10. n. 4. Covarr. in præc. quæst. cap. 36. n. 2 & 5. Flamin. Paris. de resig. benefic. lib. 2. q. 4. n. 39. dicens omnes, quod, eti si aliquod jus patronatus originem habuerit ex patrimonio laici, & per consequens, quod sit laicum, si tamen fuerit, vel ab initio, vel postmodum fundatione, testamento, donatione, aut alio quovis titulo in Ecclesiæ translatum, aut capitulum, seu Collegium Ecclesiasticum, vel aliquam personam Ecclesiasticam, erit omnimodo hujusmodi patronatus Ecclesiasticum, & amissa sua primævæ natura.
- 289 Quemadmodum etiam quod Episcopus, cuius dignitati annexa est ex donatione puta, aliqua altera temporalis, put. & ita etiam ex ratione à nobis superius tradita dixit idem Caved. ibi q. 5. n. 3. & 4. quod donatio sui juris patroni facta à Rege in Ecclesiæ definit esse seculare, & efficitur totaliter Ecclesiasticum ex mutatione personæ, d. cap. unico de jur. patr. quod secus erit ubi non absoluè facta sit donatio sed in feudum, iuxta secundum membrum nostræ distinctionis.
- 290 benefitio. lib. 2. q. 4. n. 39. dicens omnes, quod, eti aliquod jus patronatus originem habuerit ex patrimonio laici, & per consequens, quod sit laicum, si tamen fuerit, vel ab initio, vel postmodum fundatione, testamento, donatione, aut alio quovis titulo in Ecclesiæ translatum, aut capitulum, seu Collegium Ecclesiasticum, vel aliquam personam Ecclesiasticam, erit omnimodo hujusmodi patronatus Ecclesiasticum, & amissa sua primævæ natura.
- 291 Quod & infuper probatur; nam licet Papa mihi concesserit castrum de plenitudine potestatis, poterit nihilominus contra me præscribi, quia mea possessio non est Papalis ita docet Bald. in repet. l. 2. colum. 5. in 7. quæst. C de f. v. it. & aqua. ad quod allegat text. in l. 1. sed eti si restinatur ff. de j. l. & ut singulare commendat B. in tractatu de prestantia Card. in 2. part. 1. p. col. 1. Socin. concil. 93. circa primum col. 6. vers. ad quintam rationem allegans l. si fundens per fideicommissum §. fin. cum ibi notat. de leg. 1. 1. cum patronus de leg. 2. latè Philipp. De eius aliis allegans & declarans in l. omnibus causis, ff. de regul. jur. & conf. 48. incipit privilegium immunitatis, alios ad idem congerit Tiraq. in tract. de caus. cesante a n. 2. 17. moti omnes es potissimum ratione, quia per variationem & mutationem personæ, alteratur & variatur privilegium: & optimè conducunt ad propostum, que post alios dicit Nicol. B. ér. decis. 156. A. vend. de exequend. manda 1. cap. 1. sub. n. 21. vers. quibus potest accommodari, & duobus precedentibus, quibus constat, quod qualitas Regia non transit cum re in priv. Salgado de Proiect. Reg.
- 292 293 294 295

legatum donatarium. ubi plures allegat, & ideo jurisdictionis Regis licet non possit ultra immemorialem præscribi, tamen contra privatum, in quem ex privilegio ab ipso Rege transita est tempore ordinario præstitur, quod latè comprobatur, Sed an Princeps possit hoc jus patron. concilium à Summo Pontifice in beneficiis consistorialibus alicui donec, latius examinabilius infra s. p. com. 2. prope diem extendit.

Aut enim hæc à Rege donatio facta sui juris patronatus, non est absoluta, & simplex sed in emphyteum sim ad duas, vel tres vitæ, vel in perpetuum in feudum. Riccius notata per Alvarum Vall. s. de jur. Emphyt. quæst. 50. n. 2. & latè Lambert. de jur. par. 7. q. 5. in 1. p. lib. 1. ubi disputat post alios, an & quando jus patronatus in feudum dari possit, & cum articulis sequentibus ejusdem questionis, & an in emphyteum, etiam vide eundem in 8. q. præc. 1. p. lib. 1. art. 4. puta quando adhæret castro in civilia Regia in feudum concessæ, tunc cum directu dominium ut ita dicam remaneat personæ Regem ipsum, & in Coronam incorporatum iuxtra totum ii. c. de jur. emphyt. & in decretal. de feudis, in testam. de feud. in usibus feudorum, tunc arbitror, tale jus patronatus retinere suam primævam & originalē naturam & ut bona Regie corona regulari, ita dici. Caved. in tract. de patr. Regie corona. cap. 4. num. 6. & hoc casu causa, à qua procedit origo attendenda est, cap. 2. dudum. 1. de electio, cum ipsa causa adhuc datur, illud si quidem quod contingit ex causa de præterito, sed tempus causa primæ & præteritæ referendum est l. in ratione in præc. Imperator. ff. ad 1. Falcidiam l. Pompon. 2. de negotiis gestis, latè Rodrig. de reddit. l. 2. q. 17. n. 25. per som. & ita etiam ex ratione à nobis superius tradita dixit idem Caved. ibi q. 5. n. 3. & 4. quod donatio sui juris patroni facta à Rege in Ecclesiæ definit esse seculare, & efficitur totaliter Ecclesiasticum ex mutatione personæ, d. cap. unico de jur. patr. quod secus erit ubi non absoluè facta sit donatio sed in feudum, iuxta secundum membrum nostræ distinctionis.

Quemadmodum etiam quod Episcopus, cuius dignitati annexa est ex donatione puta, aliqua altera temporalis, put. & ita etiam ex ratione à nobis superius tradita dixit idem Caved. ibi q. 5. n. 3. & 4. quod donatio sui juris patroni facta à Comitatu, qui est per Abb. in c. inter dilectos n. 3. de fide instrum. Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. c. 1. n. 97. habuerit aliquod jus patronatus, ratione hujus dignitaris temporalis, judicabit Ecclesiasticum enim vero cum Comitatus sit Ecclesiæ, & jus patronatus Comitatus, sequitur, quod Ecclesiæ, & jus patronatus Comitatus, securum, & quod Ecclesiæ sit, habetur causa à Comitatu, qui est Ecclesiæ, ita tenet Gambar. in tract. de off. leg. lib. 2. num. 418. & seqq. Sequitur Nicol. Garc. de benef. 5. part. cap. 1. n. 151. penes fin. & ita non est ferendus Caved. ubi supr. quæst. num. 44. dicens quod si donatio patronatus fiat à Rege Episcopo, ut non Episcopo, & Episcopi dignitati, sed ut Comiti, ut Comitatu unito Ecclesiæ, erit adhuc jus patronatus laicalis, qui vincitur ex ratione adducta & Doctoribus.

Ex qua quidem, & ex quibus recte inferatur, quod jus patronatus spectans ad prioratum, omnimodo erit Ecclesiasticum, licet ipse prioratus sit juris patronatus laici, nam prioratus ipse est Ecclesiasticus, & sic eius jus patronatus suam naturam sequitur iuxta d. cap. unico §. fin. de jur. patron. lib. 6. & quæ supr. diximus: & licet jus patronatus Ecclesiæ prioratus sit laici, non tamen ipsa Ecclesiæ & prioratus ipse tanquam incapaces, quemadmodum cetera bona Ecclesiæ non sunt patroni. Ita optimè tenet Nicol. Garcia ubi proxime. d. num. 554. in fin. iustissimè reprobans Vallascus consil. 16. 3. ad fin. 1. part. contrarium sententem, & probatur insuper expressæ ex Sacra Congregatione Concilii Tridentini quam ad literam refert ipse Nicol. Garcia de benef. tom. 2. part. 9. cap. 2. numero 263. quod cum serenissimus Rex Portugallie illud interalia dubia proposuit (tanquam administratores) 294 295

436 De Regia protect. vi oppress. appell.

perpetuus militiarum Iesu Christi, sancti Jacobi, & Avis sui Regni orta competentia cum ordinariis praefatis, an cap. 18. s. 24. de reformat. dum disponit in modo providendi beneficia juris patro. (ut nos supra) an debet observari in Ecclesiis pertinentibus ad Regis presentationem ratione magistratus militiarum; congregatio censuit, imo debere observari, & in istis, nam istud jus patronatus est Ecclesiasticum, &c.) & sic contra eundem Vallascum ubi supra. Et per consequens inferas quod appellatio emissae in proxime dictorum beneficiorum (tanquam Ecclesiastici juris patronatus) provisione ob non servatam formam traditam à Trid. decret. in beneficiis ceteris juris patronatus Ecclesiastici utique esse omnino deferendum, aliterque vim fieri, declarabitur, aditus senatus per viam violentiae ex iis quæ latius capite diximus precedentibus.

306 Item ultimè pro complemento adverte, quod si beneficia in quibus jus patronatus Regis corona cōpetit in aliud statum sit erecta; puta de Monasterio, vel prioratu, in curatum vel aliam dignitatem: non amisit corona suum jus patronatus, sed illud retinet in erecto beneficio de novo, non enim extinctum fuit beneficium, in quo corona jus patronatus habebat, sed alterata fuit duntaxat ejus qualitas ac natura, variatusq; duntaxat ipsius statu, ut dicit Rebuff. in prax. Episcopali tit. de vicariis perpetuis n. 12. quod beneficium facta commen-

307 da rector præsentabit in vicaria perpetua, & sic bene dixit etiam Caved. de paron. Regia corona c. 18. à n. 2. quod facta commenda alicuius beneficii, quod erat antea juris patronatus Regis, pariter poterit præsentare in vicariis perpetuis earumdem commendarum. Et

308 facit Rotæ deciso adducta literaliter per Nicolaum Garciam de benef. 2. tom. 9. p. c. 2. n. 290. & facit ad propositum, quod dicit B. in l. sidejus. § fin. ff. de pignorib. Batt. post. Jacob. Butr. in l. si convenierit § si quis ff. de pignor. aff. Sali in l. quamvis C. in quibus cause pign. rati contraba. Negusianus in tract. de pignor. 2. p. m. 2. n. 25. & 26. ubi dicunt, quod quando res obligata transit

309 in alias formam reducibilem ad primam materiam, non extinguitur jus pignoris competens in ipsa mate-

310 ria prima, quia res transit cum suo onere, & sua causa, l. si debitor C. de distracti. pignor. c. ex literis de pignorib. l. age cum Geminiano C. de transactionib. l. fin. C. si & sensu vel reliquis l. imperatores ff. de vctigal. & commis.

311 Rursus quoniam privilegia realia per alterationem rei non perduntur. Oldral. consil. 267. num. 3. vers. item si inspiciantur, quæ sequitur Cardin. Tusc. pract. conclus. tom. 6. concl. 749 fol. 575. tit. privilegia realia per alterationem rei non perduntur, qui ibidem dicunt, quod

312 privilegium alicuius prioratus si erigatur in cathedrali, nec cessat, nec perditur, quia nihilominus retinet priora privilegia, vide latè Mieres de majoratu 1. part. quest. 1. n. 11. cui & bene consonat Rotæ Romanae d. c. 17. n. 10. & fin. p. 2. divers. ubi dicitur; quod ita fuit judicatum in una Hispanensi dicimur 11. April. 1567. & in una Tolentana dimidiari annatarum 2 Decemb.

313 anno 1575. ubi dicitur, quod possessio conferendi dimidiis portiones in aliqua dice se, trahitur ad alias portiones noviter creatas ejusdem speciei, Cephal. consil. 418. n. 54 & 55. vol. 3.

314 Quibus convenit recte, quod si alicui competat jus ex privilegio, aut prescriptione percipiendi decimas ex aliquo fundo, si alteretur, & varietur modus seminis, ac fructuum, ex eis etiam decima solvetur & privilegium conservatur. Anton. in c. cum in tua de decim. Abb. in c. cum Eccles. Surina de caus. poss. & propriet. num. 54. latè Rebuff. in tract. de decimis q. 13. n. 61. pag. 47. Rip. respons. 65. n. 8. Sylv. in sum. verb. decima quest. 8. fol. 138. col. 3. post Hostiens. Bursat. consil. 50. num. 36. lib. 1. Alvar. Vallas. consil. 8. num. 14. loquens in confuetudine solvendi decimam ex tritico, ut si seminaret milium, etiam solvenda, Mieres tract. de majorat. 1. p. quest. 19. n.

SUMMARIUM.

- Qualitas beneficiorum, de cuius provisione tractatur, alterat & variat prohibitionem appellacionis.
- Appellatio emissæ a provisione Parochialis vacantis & judicialiter, & extrajudicialiter, à quovis fiat, deferendum non est.
- Devolutio ad superiorum fit cum omnibus qualitatibus & requisitis in prima provisione, ac si fieret ab inferiori
- Prima & secunda instantia eadem est natura.
- Exceptiones, quæ admitti non debent in prima instantia, nec etiam admittenda sunt in secunda.

Exceptio

Pars III. Cap. XI.

437

- Excepio per quam mutatur figura judicij, non est ad milenda in causa appellacionis.
- Causa summaria in prima instantia suam naturam retinet & in secunda.
- Si aliqua dispositio aut sententia lata ab inferiori executionem mereatur, si ob aliquam causam ad superiorem facienda sit translatata, pariter eam meretur.
- Index appellationis succedit primo judicii tanquam confirmator vel infirmator.
- Judee subrogatus representat primum, & ejus potestatum.
- Superior judex potest facere, quæ poterat inferior.
- Creditor meus si conveniat meum debitorem, contra quem habeo viam executivam, pariter & ipse poterit executivæ experiri.
- Creditor sufficit imaginem debitoris, cujus debito convenit.
- Subrogatus retinet qualitates & naturam ejus, in cuius subrogatus est.
- Ordinatio providente Parochiale quoad executionem ejus iuxta Trid. non attendatur quo jure an institutionis, an merita collationis, an confirmationis, & sic nec devolutionis.
- Privilegium exequendi provisio Parochialis non est datum iuri providendi, sed ipse provisio, quia provenit ex natura cause.
- Appellari si non poterat à jurisdictione ordinaria, pariter nec poterit appellare ab eadem prorogata.
- Privilegium garantire inhaerens iuri & actioni debiti transit, ad quemcumque transit actio.
- Con. Trid. s. 4. de reform. c. 18. & motu proprii Pii. V. dispositio logrens in ordinario habet etiam locum in Episcopo prorogato.
- Exequende prvisoris Parochialis privilegium non est concessum providenti, nec ejus contemplatione, sed prvisoris, & ideo per variationem personarum non exsinguatur, nec alteratur.
- L. tempas 29. ff. de re judic. verba ponderuntur.
- Appellatio sublata privilegium si conceditur causa, est reale, & totum universaliter comprehendit.
- Ordinarie aliquar ratione differente executionem prvisoris Parochialis, si illam interim superior revolet, & aliam ferat sententiam, poteret suam exequi, cum vacant inveniat beneficium.
- Ratio proper quam exequitur prviso Parochialis vacantis, militat in praesente jure devoluto, cum idem animarum periculum adest in Ecclesia vocante.
- Divolutio introducta fuit ob negligientiam providenti.
- Privilegii causa durante durat ipsum privilegium, & ejus effectus.
- Periodo durante, ob quadam liquidat mandatur, durat mandatum, dum durat periculum, & cessat illo cessante.
- Pro certa & determinata causa ubi aliquid conceditur, durat, quandiu durat ipsa causa.
- Generalis dispositio non intelligitur duntaxat de prima persona, quoties per illam non est satisfactum intentioni disponens, sed iterum per aliam personam debet satisficeri.
- Appellatio à prvisoris Parochialis jure devoluto & judicialiter, & extrajudicialiter non defens Superior, vim nullam facere, decernitur.
- Expenditur text. in c. 2. §. n. 6. de supplenda negligencia Praelatorum, ibid.
- Appellatio à prvisoris beneficii simplicis facta jure devoluto non defens an vim faciat.
- Appellatio à prvisoris beneficii facta per ordinarium extrajudicaliter non defertur, secus si judicialiter, quia tunc nimirumque habet effectum.
- Et secundum hanc distinctionem plures determinavit Rota Romana, prout referitur, ibid.
- Proviso facta jure devoluto, eo quod presentatus sit indignus, si non appetat & indignitate, evans tentatæ gesta appellatione pendente.
- Pauli de Casp. doctrina declaratur, ibid.
- Devolutionem, qua fundatur quis, sufficienter probare tenetur.
- Tempus prifixum collatoribus ad providendum non currit a die vacationis, sed a die scienzie, & notitiae.
- Tempus jure prifixum ad providendum currit a tem-